

הקדיו יורה. נתקלקל הכבד מעלמו: לאחר נפילה. לאחר שקלט הכבד ונטעה שבה בצמר: ימא שמואל ליה ליה דרב אפי. הואיל ומהדר לאוקמי בהכי מתניתין ומהשתא לא עדיין כרב אפי דהא קיימת לן [בכורות מ:]. כשמואל דניי: אמר לך. הא מתניתין דמשמע

דאי הקדיח לאחר נפילה יהיב ליה נמי דמי נשמיא כגון שלמר וסמנין דבעל הבית דהא ליכא למימר אומן קונה בשבח כלי דסמנין הוא דמשבחי ליה וצבע שכיר צעלמא הוא וודאי אומן שהסמנין שלו קונה בשבח כלי ואין משלם אלף דמי למרו: דחויי מדחי ליה. כלומר ממתניתין לא תסייעיה ולא משום דנשמע מינה דשמואל פליג אדרב אפי: אמאי עוצר. הא זבוי קא מוצן ליה ניהליה ולא שכירות היא: גגרא דפרבלא. פלוקייר בגדים: לצטוי. פלאלא"ש צלע"ו ושכרו לדרכה והמהנה עמו סכוס הדריכות כל דריכה צמעה דשכיר יוס הוא ולא קבלן דליקני בשבחא: ונמאי דסליק אדעתא מעיקרא דלא אגריה למנין צטעי.

וקבלנות הוא וקמני עוצר: מסייע ליה לרב שטא. לא גרסינן יימא: יימא פליגא דרב שטא אדרב אפי. דמדקאמר עובר קסבר אין אומן קונה בשבח כלי ולא זבוי ניהו וכיון דלא קני בשבחא היכא דנתן לו עמי לעשות מהן מינה ועשאה ושיכרה משלם מינה: בשליחא דאיגרא. דקבלנות היא של שכרו ליוס אלף להולין לו אגרת למקום פלוגי בשליח קאמר רב שטא דעובר דליכא בשבחא דליקני: עשה לי שירין. כמדין משלי ואקדש לך שזכר פעולתך: ישנה לשכירות מסחילה ועד סוף. כיון שעלה שכרו לפירוט נתייבה לו מיד פרוטה והויל ליה מלוה גבה ולי לאו דלומן קונה בשבח כלי משום שכירות לא לימא ר"מ דמתקדש דמתקדש במלוה אינה מקודשת דמלוה להולאה נתיבה ויאינה בעין אלף משום דקסבר אומן קונה בשבח כלי וכי יהיב ^(א) לה ניהליה מקדשה בשבחא [מה] דחית ליה בגוויה אף על פי שלף נתן לה ממון אחר ורבנן סברי לא קני ואינה מקודשת עד שיגיע ממון אחר לידה אינה לשכירות אלף לצפוף. כי מהדר ליה ניהלה הלך לאו מלוה הוא: רבא

לעיו רש"י פלוקייר [פלוקייר]. לפרוק (צבר). פלאלא"ש [פלוקייר]. ריביות (לשם כיבוש).

תורה אור השלם 1. לא תעשק אה רעך ולא תגול לא רעך פלגת שכיר אתך עד בקר: ויקרא י"ט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ישנה וכי וכו' יהיב להו ניהליה ומקדשה: (ב) תוס' ד"ה וזכיית אימא וכי אלף שפיר קין שאין מתחייב שכרו אלף הכל ביהוד כשנמורה כל המלאכה ולא מוטל כל"ז:

לעיו רש"י

פלוקייר [פלוקייר]. לפרוק (צבר). פלאלא"ש [פלוקייר]. ריביות (לשם כיבוש).

הגול עזים פרק תשיעי בבא קמא

צ"ט

עין משפט נר מצוה

הבא במאי עסקינן בצמר ובמנין דבעל הבית. הו"מ למפקד מלי דחוקיה לאוקמי צלמר וסמנין דבעל הבית דחוקא בשעת נפילה לוקמה בסמנין דפועל ואפילו לאחר נפילה אלף משום דחית ליה עדיפות למיפקד:

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דאגריה צבישוי. פי' צקונטרס שהמהנה עמו סכוס הדריכות כל דריכה צמעה דשכיר יוס הוא ולא קבלן דליקני בשבחא ואלו שכיר יוס וצמקבל (צ"מ דף ק"ב). פירשה צ"א דלגריה לצטעי כשכח לזיט הגרדי בוטטין ברגלים בתוך הכלי צמיס ומיהו לא בקבלנות עסקין אלף בשכירות בין ישביח בין לא ישביח שכרו לפי מנין צמישות כ"ך וכך צמישות כ"ך וכך מעות עכ"ל וי"מ דמי אגריה לצטעי עוצר משום כל תלין אצטעטא קמיימא דצהיחא ליכא בשבחא וא"ת אמאי לא תירך דשכיר יוס עסקין יוס לומר משום דקמני וגמרו והודיעו ושכיר יוס מלי הודעה שייכא:

בשליחא דאגרתא. ההוא דלעיל לא מני לאוקמי בשליחא דאגרתא דהא כהדיא קמני הנותן טליתו אלף בעינן דרב שטא דהכא ה"מ לאוקמי דאגריה לצטעטא וא"ת והיכי מוקי לה בשליחא דאגרתא והא כהדיא בהמקבל (שס) פירש צעיימו דמספקא ליה אי אומן קונה בשבח כלי אי לא דקאמר צעו מיניה מרב שטא קבלן עובר צבל תלין או אין עובר אומן קונה בשבח כלי ואין עובר או אין אומן קונה בשבח כלי ועוצר וי"ל שיש שאלו סתם וגמרה הוא שמפרש שאילתו כן שסבור שזה מספק וכן אורחיה דגמרא לעיל צ"ע פ"ב (דף ע"ט). וצמנה מקומות ואין להאריך"ו:

אלא במאי מקדשא. אורי' דסברא הוא שאין מקודשת צמא שמוחל לה שכרו אפי' לא יחא אומן קונה בשבח כלי אלף מלוה יש לו עליה והוא מוחל לה אין מקודשת שאין דעתה להמקדש עד שיבא השיראים והזנונים לידה ועוד אורי' ונראה לו עיקר שפי' שניה רויס שישולו קודם הגנבה ממון לידה אינה מקודשת אפי' שמתחייבת לו ראשון ראשון לפי שיטתה לשכירות מתחילה ועד סוף כיון שאין יכול לתוצעה דין שכרו עד שיגיע הממון לידה ואין חשוב כמותו לה כלום במחילתו עד שתבא שעה שיכול לתוצעה דין: **ואיבעית אימא דבי"ע** ישנה לשכירות מתחילה

רבא ועד סוף. דאי אינה אלף צפוף ^(ט) כיון שנגמרה כל המלאכה שאין מתחייב שכרו אלף הכל יחד וזו מוחל לה צמורת קדושין לא חשיב מלוה ואין לדקדק מכאן דכן הלכה דיטנה לשכירות ועד סוף אחרון מכוסו אחרון לית זה שזה פרוטה וליכא דפליג התם משמע דהכי הלכה וא"ע דקיי"ל דשכירות אין משתלמת אלף לצפוף אפי' למי"ד ישנה מודה דאין משתלמת אלף לצפוף כדנפקא לן באזוהו נשך (צ"מ דף סה. ושס) מדכתוב שכיר שנה שנה שכירות של שנה זו או משתלמת אלף לשנה אחרת והא דאמר נמי דפועל יכול לחזור צו אפי' צחאי היום הוא אפי' למי"ד אינה אלף לצפוף דכשחזר צו ואין רוצה לפעול יומה זה הוא הסוף ולא גי"מ צלוגתא דישנה לשכירות ואין לשכירות אלף לענין הך דשעמחא אי הויל שמוחל אי לאו ולענין הויל דע"ו:

רבי מאיר סבר המקדש במלוה מקודשת. ומינה צפרק צ' דקדושין (דף ע"ח). אמר רבי שמעון בן אלתור משום רבי מאיר מלוה הרי היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזנונים חשיב כמלוה צעין כיון דאין אומן קונה בשבח כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר דלעיל:

ס א ב מיי פ"א המלוות שכירות הלכה ג סגן לאין קפא טוש"ע ח"מ סטג שלט ט"ף ק:
ס ג ד מיי פ"ה מהל' אלוות הלכה ב סגן עשין מח טוש"ע אה"ע סמ"ג ס"פ ק"ט וזבג"ה ע"ג:
ס ד ה מיי שם הלכה כ סגן שם טוש"ע:
ס ו מיי וסגן שם טוש"ע ס"פ ק"ט:
ע ז מיי פ"י מהלכות שכירות הלכה ד וגי"ב בשמות וצ"מ סגן עשין פ"ט טוש"ע ח"מ סמ"ג או ט"ף כ ורב אלפס צ"מ פ"ט דף ק"ל ועין בטוש"ע אה"ע סמ"ג ס"פ טו בדב"ה:

מוסף רש"י והקדיו יורה. שפמא יורה. שהרמיהו יתר מדי (ק"ש פ). נותן לו דמי צמור. והכל ליכא בשבח כלי דהא שפך לגמרי וליכא למימר אם בשבח יומר (שס). קבלנות. אומן שיקבל עליו נפשות מלאכה כזך וכן ואלה לשכירות ימים (ב"ב ס"ב). שירין. אצטעטא (צמבר לא) מתבטלים שירין (קדושין מ). ואקדש איני לך. בשכר פעולתך. שהיה משה הוא (שס). אילימא אותו. ממון. ששומר לה לאחר שגמרה (שס). ממול דר"מ סבר אותו מכלל דיון ששפך דקאמר מכלל דיון ששפך דקאמר ר"מ אפי"ן שאלו ברו לידה קא מתמה אלף צמאי מקדשא (שס). ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף. אומן המקבל עליו לעשות בשכר. לא אמרין נגמרי המלאכה הוא קונה כל לשכירות. אלף כל פורחא ופורחא דעבד קמא קמא קני אגרא (ע"ו) כל פרוטה ופרוטה בשנגמרה נתייב זה בעל המלאכה לפועל בשכירות עשיית המלאכה. הלך כשמתחיל לה ההוא הוא לה מלוה למפיר (קדושין מ). המקדש במלוה. דאמר לה המקדש לה צמולה שוליתין (שס) שמול לה מלוה שמיכת ל (כתובות טו). אינה מקודשת. אפילו ישנה צעין (קדושין מ). משום דשעה שנותה מיתה להולאה וברשותה קיימת והשתא לאו מדי יהיב לה (כתובות טו). דקימה משדה עפרין גמריין. דיהיב מירי בשעת קדושין ומלוה להולאה נתיב ובר הן שלל ומעות אחרים הוא חייב לו (קדושין). באומן קונה בשבח כלי קמייפלגי. כלומר הכא בשלל המה להיות שכיר יוס אלף קבלן. שקבל עליו לגמרי המלאכה כזך וכן וצמאן קבלן כשמשבחו ומשה כן היה כל קונה מלוה בעל כהוא משבחו קמייפלגי. ר"מ סבר אומן קונה בשבח כלי ואין מו לומר ישנה לשכירות כן, דכל מה שמשבחו אינו מלוה על הצטעטא אלף בעל הוא וכהו. וכשמחזירו לו ואין כפן מלוה כשמתחיל לה

שכר הקלוז. הייא שעמחא הרי הוא מתכור לך. ורבנן סברי אין אומן קונה כ"י והרי הוא כשאר שכירות (שס מ). אין לשכירות אלא לבסוף. כשמתחיל לו והרי גם קדושין הוא מוחל אלף ואין כפן מלוה כשמתחיל לה (שס) דאמר באזוהו נשך (צ"מ סה). בשכיר שנה שנה. שכירות שנה זו משתלמת במחילת שנה אחרת (ב"ב פ"ה).